

# ନାରୀଶକ୍ତି ହିଁ ରାଷ୍ଟ୍ରଶକ୍ତି

ପ୍ରହଲାଦ କୁମାର ସିଂହ

ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ମହିଳା ଦିବସ କେବଳ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଆହ୍ୱାନ । ଜାତିସଂଘର ନିଷ୍ପତ୍ତି କ୍ରମେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ୧୯୭୭ ମସିହାରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ ୮ ତାରିଖକୁ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ମହିଳା ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ନିରାପତ୍ତା, ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା, ସଶକ୍ତିକରଣ, ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ସଂସଦରେ ସ୍ଥାନ ସଂରକ୍ଷଣ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୁଏ । ଆଚରଣ ଓ ଉଚ୍ଚାରଣରେ ଭିନ୍ନତା ଏବଂ ସଂକଳ୍ପରେ ଶୁଦ୍ଧତା ନ ଥିବାରୁ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେତେ ସଫଳତା ହାସଲ କରାଯିବା କଥା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ହୋଇପାରିନାହିଁ ।

ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ସକ୍ରିୟ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ନିବେଦନ କରି ଜାତିର ଜନକ ମହାତ୍ମାଙ୍କ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ‘ମାତୃଜାତିର ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିକ୍ଷା’ ଶୀର୍ଷକ ଏକ ପତ୍ର ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଏହାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ଆମ ଦେଶର ମାତୃଜାତି ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ଉପରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ବର୍ଷା କରିବା ସହ ପରଦା ଆଦୃଶ୍ୟରୁ ବାହାରି ରାଜରାସ୍ତାରେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ କରିବା ସହିତ କାରା ଓ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ବରଣ ଏମିତିକି ଦେଶମୁକ୍ତି ଯଜ୍ଞରେ ଜୀବନ ଦାନ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ କହିଥିଲେ, “ନାରୀ ତ୍ୟାଗ ଓ ଅହିଂସାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉଚିତ୍ ମନୋଭାବ ନେଇ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଅସାଧ୍ୟ ବି ସାଧନ କରାଯାଇପାରେ । ସ୍ୱରାଜ ହାସଲ କରିବାରେ ମହିଳାମାନେ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ନିଶ୍ଚୟ ସମାନ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଅହିଂସା ସଂଗ୍ରାମରେ ପୁରୁଷ ନାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଅନେକ ପଛରେ ପଡ଼ିବେ । ପୁରୁଷ ଠାରୁ ନାରୀଙ୍କର ବେଶୀ ଧର୍ମନିଷ୍ଠା ରହିଛି । ନାରୀ ସହିଷ୍ଣୁତାର ପ୍ରତୀକ । ସେମାନେ ହିଁ ଭାରତର ଆର୍ଥିକ ଓ ନୈତିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆଣିପାରିବେ । ନାରୀ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରଙ୍କ ଜନନୀ, ତେଣୁ ଭାରତର ଭବିଷ୍ୟତ ରହିଛି ସେମାନଙ୍କ କୋଳରେ । କେବଳ ମା’ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସନ୍ତାନ ସରଳ ଜୀବନଯାପନ ଶିଖିପାରିବ, ଧର୍ମଭାର ଓ ନିର୍ଭୀକ ହେବ । ମାତୃ ଜାତି ଅବହେଳା କଲେ ସନ୍ତାନମାନେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯିବେ, ଜୀବନରେ ବାଧାବିଘ୍ନକୁ ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶକ୍ତି ରହିବ ନାହିଁ । ଇଂରେଜ ସରକାର ଭାରତକୁ ଚାରିଆଡୁ ଶୋଷଣ କରି ଚାଲିଛି । ଶୋଷକ ସରକାର ଉପରେ କାହାର ଆଶ୍ରା ନାହିଁ । ନାରୀମାନଙ୍କ ହାତରେ କିନ୍ତୁ ଦେଶର ଭାଗ୍ୟ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ଅଧିକ ନରାପଦ । ଏ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ମାତୃଜାତିର ଆଶୀର୍ବାଦ ମୁଁ ଭିକ୍ଷା କରିଆସୁଛି ।”

ବାଲ୍ୟ ବିବାହ, ପରଦା ପ୍ରଥା ଓ ଯୌତୁକର ବିଲୋପ, ଆନ୍ଧ୍ରଜାତି ବିବାହ, ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ୟତା ନିବାରଣ, ନାରୀ ଶିକ୍ଷା, ନାରୀମାନଙ୍କ ନିରାପତ୍ତା, ନାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱଦେଶୀ ଓ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ମନ୍ତ୍ରରେ ଦକ୍ଷିତ କରିବା ସହ ସାମାଜିକ, ରାଜନୈତିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ନୈତିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନାରୀ ନେତୃତ୍ୱ ଉପରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ କେବଳ ବଳବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, କାମରେ କରି ଦେଖାଉଥିଲେ । ନାରୀ ଅହିଂସାର ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ସବୁପ୍ରକାର ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହ୍ୟ କରିନେବାର ଶକ୍ତି ହାସଲ କରିଛି ଏବଂ ପୁରୁଷର ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ ଜନନୀ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ସେ କେବେ ହିଂସାର ପ୍ରତୀକ ହୋଇପାରେନା । ଯେଉଁ ନାରୀ ଶିଶୁକୁ ଗର୍ଭରେ ଧରି ବଢ଼ାଏ, ନିଜ ରକ୍ତଦେହ ତା’ ଶରୀରର ପୃଷ୍ଠିସାଧନ କରେ ଏବଂ ଶିଶୁକୁ ଜନ୍ମଦେବା ବେଳେ ଦାରୁଣ ଗର୍ଭଯନ୍ତ୍ରଣା ସହ୍ୟକରେ, ସେ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମର ଆନନ୍ଦ ଓ ଆଶାରେ ସବୁ କଷ୍ଟ ପାଶୋରା ପକାଇ ସ୍ନେହ ପ୍ରେମ ଦେଇ ତାକୁ ବଢ଼ାଏ । ନାରୀ ହେଉଛି ଆତ୍ମତ୍ୟାଗର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି । ଇଟାଲୀର ଏକ ନାରୀ ସଭାରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ କହିଥିଲେ ଯେ ଭାରତର ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସଂଗ୍ରାମରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ଭୂମିକା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବଳିଯାଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ନାରୀମାନେ ଜାତୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ଲାଗି ପରଦାର ଅନ୍ତରାଳରୁ ବାହାରି ଆସି ପରିବାର ତଳାଇବାଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ଲାଗି ଦେଶର ଆହ୍ୱାନକୁ ବୁଝିପାରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଜେଲ୍ ଯାଇଛନ୍ତି, ଲାଠିମାଡ଼ ଖାଇଛନ୍ତି, ସୂତା କାଟିଛନ୍ତି, ଖଦି ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି, ମଦୁଆକୁ ନିଶା ଛଡ଼ାଇଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଭାରତୀୟ ନାରୀମାନଙ୍କ ବୀରତାରୁ ବିଶ୍ୱ ଶିଖିବାର ଅଛି । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅହିଂସାର ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଇବାର ଦାୟିତ୍ୱ ନାରୀ ସମାଜ ଉପରେ ନିହତ । ହୁଏତ ଏମିତି ଦିନ ଆସିପାରେ ଯେତେବେଳେ ମା’ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅହିଂସା ମାର୍ଗରେ ତାଙ୍କୁ ଚପିଯାଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଖୋଲା ଆଶାବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହାର କାରଣ ଅହିଂସାର ଗୁଡ଼ତତ୍ତ୍ୱ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଶକ୍ତି ନାରୀଠାରେ ରହିଛି । ତ୍ୟାଗର ସାହସ ଦେଖାଇବାରେ ପୁରୁଷ କେବେହେଲେ ନାରୀକୁ ବଳି ଯାଇପାରେ ନାହିଁ ବୋଲି ୦୫.୧୧.୧୯୩୮ରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ହରିଜନ ପତ୍ରିକାରେ ଲେଖିଥିଲେ । ଆଉଁସ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧନ ପାଇଁ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଜୀବନ ଏକ ସୂତ୍ରରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥାଏ ତାହାର ସଫଳତା ପାଇଁ ଦୁହେଁ ମିଳିମିଶି କାମ କରିବା ଦରକାର । ସ୍ୱାମୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ସମାନ ସ୍ୱାଧୀନତା ରହିଛି ଏବଂ ନିଜର ବିବେଚନା ଅନୁସାରେ ଜୀବନର ରାସ୍ତା ବାଛି ନେବାକୁ ସ୍ତ୍ରୀର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଥିବା ଗାନ୍ଧୀଜୀ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ସଂଗ୍ରାମ ଓ ରଚନାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତର ନାରୀମାନେ ଯେଭଳି ସେବା ପରାୟଣ ମନୋଭାବ ରଖି ନିଷ୍ଠାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତାହାର ସୁଫଳ ନିଶ୍ଚୟ ଫଳିବ ବୋଲି ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଦୃଢ଼ ଆଶାବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ଯଙ୍ଗ ଇଣ୍ଡିଆରେ ୧୭.୧୦.୧୯୨୯ରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଖେଳିଥିଲେ ଯେ ପୁରୁଷ ଯେଉଁ ନାରୀଠୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି ସେହି ପୁରୁଷ ନାରୀକୁ ନ୍ୟୁନଜନ ବୋଲି କହିବା ହାସ୍ୟାସ୍ତବ । ନାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଫେରିବା ପାଇଁ କାହା ପାଖରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇବା ଅନାବଶ୍ୟକ । ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଉଭୟଙ୍କୁ ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖନ୍ତୁ । ପୁଅମାନଙ୍କ ଭଳି ଝିଅଙ୍କୁ ବି ପାଠ ପଢ଼ାନ୍ତୁ । ନାରୀମାନେ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ ସମାଜ ପବିତ୍ର ହେବା ସହ ଅନେକ ସମସ୍ୟାର ଛାଏଁ ଛାଏଁ ସମାଧାନ ହୋଇଯିବ । ପୁରୁଷ ଯେମିତି ନାରୀକୁ ଆଗକୁ ନ ଛାଡ଼ିବା ଲାଗି ବୃଥା ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, ନାରୀ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ନାନା ଉପାୟରେ ନିଜର କୌଶଳ-କୁହୁକ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇ ପୁରୁଷକୁ ଟପି ଚାଲିଛି । ବଳ କହିଲେ ଯଦି ପଶୁବଳକୁ ବୁଝାଏ ତେବେ ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ପାଶବିକ ବଳରେ ଉଚ୍ଚରେ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ନୈତିକ ଶକ୍ତିକୁ ଯଦି ବାସ୍ତବ ବଳ ବୋଲି ବୁଝାଯାଏ ତେବେ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ବଳବତୀ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

୨୪.୦୪.୧୯୩୭ର ନବଜୀବନରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ତ୍ରୀର ଚରିତ୍ର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଯେମିତି ସ୍ବାମୀର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ସ୍ବାମୀର ଚରିତ୍ର ପ୍ରତି ନଜର ରଖିବା ମଧ୍ୟ ସେମିତି ସ୍ତ୍ରୀର କାମ। ସ୍ବାମୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ପରସ୍ପରର ପାପପୁଣ୍ୟରେ ସାମନ ଭାବରେ ଭାଗିଦାର। ତେଣୁ ନାରୀ ଜାତି ତା’ର ଶକ୍ତି ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେତେ ଅଧିକ ସଚେତନ ହେବ ସେ ନିଶା ନିବାରଣଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅସ୍ତ୍ରଶୃଙ୍ଖଳା ନିବାରଣ, ଗ୍ରାମ ସ୍ବରାଜ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମାଜକୁ ସେତେ ଅଧିକ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ଦେଇପାରିବ। ଅଶ୍ଳୀଳ ବିଜ୍ଞାପନ ମାଧ୍ୟମରେ ମାତୃଜାତିର ଅପମାନର ପ୍ରତିବାଦ ଗାନ୍ଧୀଜୀ କରୁଥିଲେ। ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ ଠାଏ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ଏଭଳି ଅପମାନର ପରିସମାପ୍ତି ପାଇଁ ନାରୀ ସମାଜକୁ ଲଢ଼େଇ ଜାରି ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ନାରୀ ତା’ର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନି ଯେତେବେଳେ ନିଜକୁ ଆଉ ଅବଳା କିମ୍ବା ପୁରୁଷର ଖେଳନା ବୋଲି ଭାବିବ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ଓ ତା’ର ପରିବାରର ସମସ୍ତଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଅଧିକ ମଧୁମୟ କରିପାରିବ। କବି, ଲେଖକ ଓ ସାମ୍ବାଦିକମାନେ କଲମ ଧରିବା ଆଗରୁ ନାରୀକୁ ନିଜର ମା’ ଭାବେ ବିଚାର କଲେ ସେମାନଙ୍କ ଲେଖନୀରୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ସାହିତ୍ୟ ଝରି ବିଶୁଦ୍ଧ ଶାନ୍ତ କରିପାରିବ। ଝିଅମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁମାନେ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କାପୁରୁଷ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଆଉଠାଏ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ବଦ୍‌ମାସ ପୁରୁଷର ଗୁଣାମୀ ଆଗରେ ଆତ୍ମରକ୍ଷା କରି ଶିଖିବା ବାଳିକାମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍। ଏଥିପାଇଁ ନାରୀ ଭିତରେ ରହିଥିବା ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ଉପରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଗୁରୁତ୍ବାରୋପ କରିଆସୁଥିଲେ। ପୁରୁଷର କ୍ରୀଡ଼ା ପୁଞ୍ଜିକା ନ ହୋଇ ନାରୀମାନେ କରୁଣାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇପାରିଲେ ବହୁ ସମସ୍ୟାର ସରଳ ସମାଧାନ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ମତ ଥିଲା। ଗୋଟିଏ ମା’ ଶହେ ଗୁରୁଙ୍କ ସହ ସମାନ।

୨୩.୦୪.୧୯୨୯ର ଯଜ୍ଞ ଇଣ୍ଡିଆରେ ସ୍ବାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ଉକ୍ତି ଉଦ୍ଧାର କରି ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଲେଖିଥିଲେ, ‘ଯେଉଁ ଦେଶ ବା ଜାତି ନାରୀକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଶିଖିନାହିଁ ସେ କେବେ ବଡ଼ ହୋଇନାହିଁ କି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। ଏହି ଶକ୍ତିମୟ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରତିମାର ଯେ ଅପମାନ କରାଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ଜାତିର ଅଧପତନ ହୋଇଛି। ନାରୀ ହେଉଛି ଜଗତଜନନୀଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଓ ନାରୀର ଉନ୍ନତି ବିନା ଜାତିର ଉନ୍ନତି ଅସମ୍ଭବ।’ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଭାରତର ଶିକ୍ଷିତା ନାରୀମାନେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସଭ୍ୟତାର ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତରୁ ଭାରତର ସମତଳ ଭୂମିକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଦେହ ଓ ମନକୁ ପବିତ୍ର ରଖି ସେମାନେ ସ୍ବରାଜ୍ୟ ଯଜ୍ଞରେ ପ୍ରମୁଖ ପୁରୋଧା ହୋଇପାରିବେ। ବିଦେଶୀ ସାମଗ୍ରୀର ଚାକଚକ୍ୟରେ ବିଭୋର ଯେଉଁମାନେ ସ୍ବଦେଶୀ ପାଇଁ ନାକ ଟେକନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ କହିଥିଲେ, ‘କୁସ୍ଥିତ ପିଲା ଜନ୍ମ କଲେ ମା’ କ’ଣ କେବେ ତାକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇପାରେ? ଠିକ୍ ଏହିପରି ଭାବନା ରଖି ନାରୀ ସମାଜ ସ୍ବଦେଶୀ ସାମଗ୍ରୀର ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଓ ଦେଶର ବ୍ୟାପକ ଉନ୍ନତି ହୋଇପାରିବ। ସ୍ବରାଜ ହାସଲ କରିବାରେ ନାରୀ ପୁରୁଷ ସହିତ ସମାନ ଭାଗ ନେବ ଏବଂ ଏହି ଅହିଂସା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୁରୁଷ ନାରୀଠାରୁ ବି ପଛରେ ପଡ଼ିଯିବ। କାରଣ ପୁରୁଷଠାରୁ ନାରୀ ମଧ୍ୟରେ ବେଶୀ ଧର୍ମ ନିଷ୍ଠା ରହିଛି ଏବଂ ନାରୀ ନୀରବ ଓ ଉଦାର ସହିଷ୍ଣୁତାର ପ୍ରତୀକ। ଗାନ୍ଧୀଜୀ ସ୍ବରାଜ୍ୟର ଯେଉଁ ସଂଜ୍ଞା ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ ସେଥିରେ ଲେଖିଥିଲେ ସ୍ବାଧୀନ ଭାରତରେ ନାରୀର ନିରାପତ୍ତା ଏତେ ସୁସଂହତ ହେବ ଯେ ନିଶାଦ୍ଧିରେ ଜଣେ ଯୁବତୀ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରାପଦରେ ଫେରି ଆସିପାରିବ। ନାରୀର ନିରାପତ୍ତା ରକ୍ଷା କରିବା ଅବଶ୍ୟ ପୁରୁଷର ପବିତ୍ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; କିନ୍ତୁ ତା’ ବୋଲି ପୁରୁଷ ପାଖରେ ନ ଥିଲେ ବା ନାରୀ ପ୍ରତି ତା’ର ଯଥାର୍ଥ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିନପାରିଲେ ନାରୀ ଯେପରି ନିଜକୁ ଅସହାୟା ମନେ ନକରେ। ଜୀବନ ବଳିଦେବାର ସାହସ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ରହିଛି ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମ ସମ୍ମାନ କେହି ନଷ୍ଟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଭାବେ ବଳାକୁାରର ଶିକାର ହେଉଥିବା ପୀଡ଼ିତା ଝିଅଟିକୁ ଘୃଣା ନ କରି ସମ୍ମାନରେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ହିମ୍ମତ ଦେବା ସହ ଏହି ଘୃଣ୍ୟ ଅପରାଧୀଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟିକ ଓ ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ସଂସ୍କାରିତ କରିବା ଉପରେ ବି ଗାନ୍ଧୀଜୀ ବାରମ୍ବାର ଜୋର ଦେଇଆସିଛନ୍ତି।

ଆଜିର ଦିନରେ ବିଜ୍ଞାନ, କାରିଗରୀଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରାଜନୈତିକ, ପ୍ରଶାସନିକ, ଶିକ୍ଷା, ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଆଦି ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନାରୀ ନିଜର ଦକ୍ଷତା ପ୍ରତିପାଦିତ କରିଛି। ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମାତୃ ଜାତି ଏବେ ବି ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଓ ଅପମାନର ଶରବ୍ୟ ହେଉଛି। ଜନସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରାୟ ଅଧା ମହିଳା ହୋଇଥିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦକ୍ଷତାର ଖଣି ଥିବାବେଳେ ପୁରୁଷ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆତ୍ମ ନିରାକ୍ଷଣ କରି ମା’ମାନଙ୍କୁ ବାଟ ଓଗାଳିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପତିତପାବନୀ ଗଙ୍ଗା ଭଳି ବହିଯିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଲାଗି ଆଗେଇ ଆସିବା ଦରକାର। ଏହି ଆହ୍ୱାନର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ଓ ନୀତିନିଷ୍ଠ ନାରୀଶକ୍ତିକୁ ପୁରୁଷ ସହଯୋଗର ହାତ ବଢ଼ାଇଲେ ଦେଶରେ ବୈପ୍ଳବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ। ଶାସ୍ତ୍ରରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁଠି ନାରୀମାନଙ୍କ ପୂଜା କରାଯାଏ ସେଠାରେ କୁଆଡ଼େ ଦେବତାମାନେ ରହିଥାନ୍ତି। ଆମ ରାଜ୍ୟ ଓ ଦେଶରେ ଶିଶୁ କନ୍ୟାଙ୍କ ସମେତ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଭଳି ଅପରାଧ ବଢୁଛି ଏବଂ ଲିଙ୍ଗଗତ ବୈଷମ୍ୟ ଲାଗି ରହିଛି ତାହାର ନିରାକରଣ କରି ସମତା, ମମତା, ସେବା, କରୁଣା, ପ୍ରେମ, ସତ୍ୟ ଓ ଅହିଂସାର ମାର୍ଗରେ ସଂସ୍କୃତି ସଂପନ୍ନ ସମୃଦ୍ଧ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଗଠନ ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ହେଉଛି ସମୟର ଆହ୍ୱାନ।

**E-mail: prahalladsinha@gmail.com**  
**Cell: 9437017395**